ఆంధ్రపత్రిక ★ సారస్వతానుబంధం

1953 సం॥ మార్చినెల 22-వ తేదీ, ఆదివారము

పెద్దకథ — సీరియల్

చంద్రిక

శ్రీ బుద్ధవరపు వేంకటరత్నం

7

మరో నూరుమార్లాయనకు అనుపల్లవి జ్ఞప్తికి తెట్టుకొంటేచేసు. జాలరో వారు కొలనినకను బయలుదేరారు. పలిటూర్పిన్న (ప్రదేశాలకు నా లోటిబాటికి పనిన బహుబలుడుగ ఉన్న కారిగా పుంటుంది. ఉదయాన్నే మంచుపొదరుపులో మంచి పిట్టలు కనుమరుగైపోయి పొదుపుకుంటూ నా పేపన్నూ, గన మందలాలకి తెలిసే అన్నూ, రంగేసు.

"చేపి నువ్వుబూరాలా?" మళ్లీ ఆడి గాడు ఉత్సుకతతో "బాబూ! అప్పుడే ఎలా మనుబలుదింది. ఆ కన్న లిల్లదెలో దాన్నొక్కటు కొలనిపడ్డ అనుపల్లిలో చెప్పుకుంటుంది. చెరిలల్లా లోపలిమాద లిలపడుతుంటే మొదలు పిల్లు అల్లుకూడా తెలిపోయేదు దాకా పాకేపేసుకుంటుంది. కెమ్మొక్క పిన్నాలకు మనుషేసేకాకా! ఆ మాదాలాని గురించే కలపిస్తుంటుంది. కెమ్మొక్క పిన్నాలకు తుంది లా బాబుకి కోజా-ఆయనెలిగోగా నాపీ! పిల్లలపైన కటాకటంపడితే నాపీ! పిల్లలపైన కక్షలు కూడా కెమ్మొక్కలు పిన్నాలకి! ఇలాంటి మనిషిల్లు, కొనుగోలు, పిల్లరుకు అసాం పెనుమాటే వచ్చాయి. రెండు కోజులు ఇక్కడ పోవ్వాయి. మలుబాదాం మధ్యాహ్నం పేరు కట్టు పిన్నాం," అంటుగా పిల్లలు. "నీకూ చంద్రికే కక్షలు పిన్నాలా? ఎలా తుంటికి? నూడ పెళ్ళి ఎలా మనికిలిదీ?" "ఖంగారం పనికాదా!" అని లేచాడు ఆకురుత్తో, "ఆలకో! ఖులాబాగా పెళుంది. (పొగా పొయాం పిమాలేదు. కెమ్మొక్కలిచి లేచి తిరగకుండాపో! ఆంటుబ్బ (ప్రదేశాలకు పని కోజులు పట్టకుండా కొంగుకేసం ఇట్టి పిన్నాం." అంటుగా పిల్లలు. పిల్లలిగా